Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 5. Warszawa, 5 listopada 1927 roku. № 45.

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA i ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Udział piwowarstwa w wystawie powszechnej w Poznaniu 1929 r.

Wszystkie bez wyjątku wystawy, jakiekolwiek miały miejsce, o ile były traktowane serjo, przynosiły stale i zawsze duże deficyty finansowe. Są to więc przedsięwzięcia nieopłacające się nigdy, gdy chodzi o kasowe zrównoważenie wpływów i wydatków. Dlaczego więc takie państwa jak Anglja, Francja lub Niemcy, które bezsprzecznie liczyć umieją, łożą niesłychane sumy na pokrycie tych niedoborów, a sfery przemysłowe rzucają jeszcze większe kapitały, aby uświetnić wystawy i postawić je na jaknajwyższym poziomie. Oto dlatego, że te publiczne i zbiorowe pokazy, ilustrujące życie gospodarcze kraju, mają niezmiernie doniosłe znaczenie dla zobrazowania przemysłowych możliwości kraju, a przedewszystkiem wywierają silny i dodatni wpływ na rynki zbytu.

Szczęśliwa myśl urządzenia, z racji dziesięciolecia naszej niepodległości, Powszechnej Wystawy w Poznaniu w roku 1929, przyoblekła się w kształty realności — udział w niej piwowarstwa jest już zapewniony. Cały szereg browarów już dziś w swoich budżetach przewiduje sumy, jakie przeznacza na budowę wystawowych budynków, ażeby jaknajokazalej zaprezentować swoje przedsiębiorstwa i swoje wyroby. Według przybliżonych obliczeń w wystawie, jako indywidualni wystawcy, weźmie udział około 15-tu browarów. Szlachetne współzawodnictwo wielkich przedsiębiorstw, prześcigających się w okazałości gmachów i doskonałości piwa, przyczyni się znacznie do zwrócenia większej uwagi na nasze piwowarstwo, będzie wielkim czynnikiem propagandowym dla piwa jako napoju.

Niezależnie jednak od indywidualnych wystąpień browarów przemysł piwowarski musi i weźmie czynny udział w wystawie, jako zbiorowa jednostka. Instytucją do tego powołaną jest C. Z. P. P. i S. w R. P. i w zakresie jej działalności na terenie wystawy leży ujęcie całokształtu eksponatów przemysłu piwowarskiego w jasny obraz, który miałby zadanie pedagogiczne i propagandowe.

Dnia 27 września po raz pierwszy obradował specjalny Komitet Wystawowy C. Z. P. P. i S., uchwalił niezwykle skromny, bo wynoszący zaledwie 300.000 zł. budżet, opracował głównie plan eksponatów i, jak zwykle, stanął wobec pytania: Kto sfinansuje nasze przedsięwzięcie? Zdawałoby się, że odpowiedź na takie pytanie jest nader prosta. Obowiązek sfinansowania udziału piwowarstwa, jako jednostki zbiorowej w Powszechnej Wystawie w Poznaniu, ciąży oczywiście na browarach. Sprawa jednak nie jest tak łatwa — gdyż Komitet wystawowy czeka obecnie na decyzje związków dzielnicowych, a przyznać musimy, że decyzja znajduje się dziś pod znakiem zapytania.

Przypuszczamy jednak, że po przezwyciężeniu przewidywanych trudności, uda się wcielić projekty w czyn i że C. Z. P. P. i S. weźmie udział w Wystawie.

Tymczasem chcemy zaznajomić naszych czytelników z ogólnym planem opracowanym przez Komitet wystawowy. Budowa własnego, choćby nawet prowizorycznego, gmachu uznaną została za zbyt kosztowną — wobec tego w jednym z już istniejących gmachów, prawdopodobnie przeznaczonym dla przemysłu spożywczego, względnie rolnego, mieściłby się przemysł piwowarski na stoisku mierzącem około 300 m^2.

Eksponaty dzieliłyby się na grupy: techniczną, statystyczną, historyczną i propagandową.

W dziale technicznym należałoby pokazać przedewszystkiem surowce we wszystkich fazach ich przeróbki, a więc: jęczmień suchy, moczony, kiełkujący, słód zielony i suszony, krusz, zacier, brzeczkę, chmiel w różnych stanach, drożdże, brzeczkę fermentującą i t. d. Liczne napisy i tablice uprzystępniałyby zrozumienie przemian, jakie zachodzą w czasie biegu produkcji.

Materjały pomocnicze i produkty uboczne dopełniałyby całości obrazu produkcji. Dla szerokich mas zwiedzających wystawę miałoby to znaczenie pedagogiczne, a poniekąd odgrywałoby rolę propagandową na rzecz piwa i rozwiałoby legendy o „wroniem oku", „żółci wołowej" i innych bzdurstwach. Małe modele maszyn, budynków i urządzeń browarniczych, względnie fotografje wzorowo urządzonych browarów wpoiłyby przekonanie w zwiedzających o rozmiarach nowych przedsiębiorstw i zaznajomiłyby szerokie sfery z biegiem produkcji. Jak mało społeczeństwo wie o piwowarstwie świadczy chociażby fakt, że podczas zwiedzania browaru przez Sejmową Komisję budżetową w roku 1924 jeden z p. posłów, poważny znawca naszego życia gospodarczego, wyraził zdumienie, że „do warzenia piwa są potrzebne aż takie kosztowne urządzenia".

Dział statystyczny produkcji, surowców, pracy, ilości przedsiębiorstw i ich rozmieszczenia, przewozu, placówek handlowych, zdolności podatkowej i t. d. ujęty byłby w szereg map, wykresów i poglądowych brył i wykazywałby naocznie—przez porównanie z innemi gałęziami przemysłu — jak poważne stanowisko zajmuje piwowarstwo w naszem życiu gospodarczem. Byłby również obrazem rozwoju i sił żywotnych, jakie wykazał przemysł piwowarski w ostatniem dziesięcioleciu.

Powszechne niesłuszne mniemanie, jakoby piwo było napojem germańskim, łatwo odeprzeć urządzeniem działu historycznego, który, jak przypuszczać

należy, wypadałoby więcej, niż świetnie. Już tylko zaznajomienie publiczności ze staremi dokumentami (przywileje królewskie), znajdującemi się obecnie w posiadaniu Cechu Piwowarów m. st. Warszawy, przekona ogół, że piwo było w Polsce napojem bardzo rozpowszechnionym i zawsze uznawane było za napój rodzimy. Dzięki uprzejmości bibljotek prywatnych sklompletowałoby się wszelkie dzieła, traktujące o piwowarstwie, a wydane w Polsce. Według przybliżonych obliczeń księgozbiór wypadłby dość skromnie, gdyż obejmowałby zaledwie kilkadziesiąt około 60) tomów, w każdym bądź razie byłby dowodem tego, że oddawna u nas interesowano się naukową obroną tej gałęzi przemysłu. Stare grawiury, plakaty, ogłoszenia prasowe, które bezwątpienia są z pietyzmem przechowywane w naszych browarach, stanowiłyby ciekawy materjał zabytkowy.

Wreszcie dział propagandowy. Tu otwiera się dla piwowarstwa szerokie pole pracy. Szerokie, ale i kosztowne — lwia część wydatków winna być poświęcona na ten właśnie cel. Taka sposobność, jak Powszechna Wystawa, która nadarza się raz na kilkadziesiąt lat, powinna być wyzyskaną skwapliwie. Dział propagandowy, bogato wyposażony w plakaty, broszury, filmy i t. p. zdziała o wiele więcej, aniżeli kosztowne kokietowanie odbiorców (nie spożywców).

Musimy zaznaczyć, że wystawa otwartą będzie przez całe lato i, że odwiedzi ją cała Polska. Jak nas dziś informują, bardzo daleko idące ułatwienia i zniżki kolejowe znakomicie wpłyną na wzrost frekwencji, a wystawa dla nas stałaby się pierwszym bezpośrednim kontaktem producenta i spożywcy.

Głównem zadaniem działu propagandowego byłoby wszczepienie w społeczeństwo przekonania, że piwo nie jest trunkiem a jest pożywką, napojem odżywczym i bezwzględnie najhygieniczniejszym. Obrazowe uwypuklenie jego zalet, przez porównanie wartości odżywczych, własności leczniczych i hygienicznych przez przedstawienie wpływu, jaki bezsprzecznie piwo posiada na zmniejszenie klęski alkoholizmu, wyryje w pamięci dziesiątków tysięcy zwiedzających niezatarte wspomnienie i zrodzi przeświadczenie o niesłuszności traktowania piwa jako trunku tak przez ustawy przeciwalkoholowe jak i przez „suchych" fanatyków.

Ten dział musiałby być głęboko przemyślany a wszelka na nim oszczędność byłaby karygodną.

Zaledwie półtora roku dzieli nas od otwarcia wystawy i najwyższy już czas, ażeby przystąpić do przygotowań konkretnych.

Na taki cel środki znaleźć się muszą. Każdy browar chociażby najmniejszy powinien rozumieć, że propaganda na rzecz piwa, przeprowadzona na Wystawie Powszechnej w Poznaniu, jest akcją i wysiłkiem wspólnym i że odbije się echem i na jego chociażby najmniejszym rynku zbytu.

Oszczędność drobnych sum, przeznaczonych na urządzenie wystawy, jest w tym wypadku marnotrawstwem.

Środki znaleźć się muszą.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1927 roku

o sztucznych środkach słodzących.

Art. 1. 1) Sztucznemi środkami słodzącemi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są wszelkie związki chemiczne, otrzymane syntetycznie, a przewyższające swą słodyczą rafinowany cukier trzcinowy względnie buraczany.

2) Do związków takich zalicza się: sacharynę (sulfinid kwasu benzoesowego i jego sole) bez względu na nadaną jej nazwę (naprzykład sacharol, sacharynol, cukieryna, krystaloza), dulcynę, glucynę i inne.

3) Postanowieniom niniejszego rozporządzenia podlegają również te związki chemiczne, które zapomocą prostych zabiegów chemicznych mogą być przetworzone na sacharynę lub na środki do niej zbliżone.

Art. 3. 3) Nie wolno używać ani przechowywać sztucznych środków słodzących w przedsiębiorstwach, nie posiadających zezwolenia bądź na sprzedaż, bądź na wyrób lub przerób tych środków. Osoby prywatne mogą posiadać środki słodzące do własnego użytku tylko w ilości przepisanej receptą lekarza.

Art. 6. 1) Organa kontroli skarbowej mają prawo żądania od zakładów przemysłowych i handlowych próbek słodzonych artykułów żywności za zapłatą ceny sprzedaży. Przedsiębiorcom nie wolno odmawiać wymienionym organom wydania próbek, nawet z towaru uprzednio sprzedanego osobom trzecim, lecz przez nabywców nie odebranego.

2) Próbki (ust. 1) podlegają zbadaniu w pracowniach chemicznych, wskazanych przez Ministra Skarbu celem stwierdzenia zawartości w nich sztucznych środków słodzących.

3) Przedsiębiorcy, u których próbki nabyto, mają prawo ze swej strony wysłać odpowiednie próbki dla zbadania na swój koszt do pracowni chemicznych przy zakładach naukowych.

POSTANOWIENIA KARNE.

Art. 7. 1) Naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych ulegają ukaraniu według zasad ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

2) Art. 128 oraz ostatni ustęp art. 132 tej ustawy uchyla się, a w ich miejsce stosuje się postanowienia następnych artykułów niniejszego rozporządzenia.

3) Art. 55 ustawy karnej skarbowej otrzymuje następujące brzmienie:

„Winni naruszenia postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 797) ulegają oprócz kar majątkowych, wyżej przewidzianych (art. 45 i nast. u. k. s.), również karze aresztu od dwóch tygodni do sześciu miesięcy.

Art. 8. 1) Winni potajemnego wyrobu i przerobu sztucznych środków słodzących ulegają karze pieniężnej od trzystu do trzech tysięcy złotych, oraz karze konfiskaty wytworzonych środków słodzących, a nadto karze więzienia od trzech miesięcy do roku.

2) Wyrób lub przerób uważa się za potajemny, jeżeli odbywa się bez zezwolenia właściwej władzy.

Art. 9. Winni sprzedaży lub nabycia sztucznych srodków słodzących bez przepisanego zezwolenia tudzież winni niedozwolonego przechowywania tych środków ulegają karze pieniężnej od dwustu do dwóch tysięcy złotych oraz karze konfiskaty środków słodzących a nadto karze aresztu od dwóch tygodni do sześciu miesięcy.

Art. 10. 1) Winni sprzedaży sztucznych środków słodzących w przedsiębiorstwie, mającem zezwolenie na sprzedaż, osobie nieuprawnionej do nabywania tych środków, ulegają karze pieniężnej od pięćdziesięciu do pięciuset złotych.

2) Tej samej karze ulegają winni bezprawnego nabycia sztucznych środków słodzących, jeżeli udowodnią, że nabyli je u upoważnionego sprzedawcy, w przeciwnym razie ulegają karze według art. 9 niniejszego rozporządzenia.

3) Zatrzymane sztuczne środki słodzące ulegają konfiskacie.

Art. 11. Winni niedozwolonego użycia sztucznych środków słodzących w przedsiębiorstwach, wyrabiających artykuły spożywcze (ciasta, potrawy i napoje), ulegają karze pieniężnej od stu do tysiąca zło-

tych oraz karze konfiskaty wytworzonych artykułów żywności.

Art. 13. 1) Skonfiskowane sztuczne środki słodzące tudzież produkty i napoje z domieszką tych środków ulegają zniszczeniu.

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH USTALONA PRZEZ MINISTERSTWO SKARBU.

Wyrób i opodatkowanie piwa.

a) Zgłoszenie pomieszczeń i urządzenia browaru, jak również zmian w tem urządzeniu (art. 16 i 18 ustawy, i §§ 29, 30 i 41 rozp. wykon.). . . . . 10 zł.

b) drugi egzemplarz zgłoszenia poświadczony i wydany stronie . . . . 3 zł.

Wyrób piwa niskoprocentowego (art. 5, p. 2 ustawy):

a) podanie o zezwolenie . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Podanie o zwrot podatku od piwa zwróconego do browaru (art. 8 ustawy i § 10 rozp.) wolne

Kredytowanie podatku spożywczego od piwa (art. 10 ustawy i §§ 13 i 14 rozp.):

a) podanie o udzielenie kredytu . . . wolne

b) poświadczenie (boleta) na sumę kredytowaną . . . . wolne

c) odwołanie od orzeczenia Izby Skarbowej w przedmiocie kredytu . . . . . 2 zł.

Podanie o zniszczenie piwa pod nadzorem skarbowym (§ 10, punkt 2 rozp.). . . . . wolne

Wyrób piwa z innych materjałów niż normalne (art. 12, p. 5 ustawy i § 22 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Dodawanie soli do wody piwowarskiej (§ 18 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Używanie w browarze własnych odpadków powstałych przy wyrobie piwa (§ 19 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Dodawanie drożdży lub krążków dolnej fermentacji (§ 21 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Ustanowienie zastępcy (art. 14 ustawy i § 26 rozp.):

a) doniesienie o mianowaniu zastępcy . 3 zł.

b) orzeczenie urzędu skarbowego o dopuszczeniu do zastępstwa . . . . 3 zł.

Zgłoszenie zmiany w osobie przedsiębiorcy browaru (§§ 37 i 40 rozp.), jak również potwierdzenie zgłoszenia na drugim jego egzemplarzu . . . . wolne

a) Doniesienie o zamierzonem pozbyciu naczyń browarnianych (§ 41 rozp.) . . . . 10 zł.

b) potwierdzenie pozbycia naczynia . . 3 zł.

Używanie urządzeń browarnianych do innych celów niż zgłoszono (§ 43, p. 1 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Zgłoszenie warki piwnej lub zmiana tego zgłoszenia (art. 20 ustawy oraz §§ 45 i 46 rozp.) podanie i zaświadczenie . . . . . wolne

Doniesienie o zepsuciu się lub zniszczeniu w browarze zatartego słodu, cukru, brzeczki lub piwa (§ 56 rozp.). . . . . wolne

Wydanie z browaru brzeczki lub piwa przed ukończeniem fermentacji (§ 62 rozp.):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 3 zł.

b) zezwolenie . . . . 3 zł.

Weryfikacja zakładu przeznaczonego do wyrobu wina, moszczu lub miodu syconego (art. 11 ustawy i § 31 rozp.):

a) zgłoszenie do weryfikacji . . . . . 10 zł.

b) drugi egzemplarz zgłoszenia poświadczony i wydany stronie . . . . 3 zł.

Zgłoszenia zmian w rozkładzie pomieszczeń, urządzeń i naczyń wytwórni tudzież w jej kierownictwie (art. 11, p. 6 ustawy). . 10 zł.

Sprzedaż napojów alkoholowych.

Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowych lub choćby tylko napojów spirytusowych (art. 75 ustawy o monopolu spirytusowym: Dz. U. R. P. z r. 1925, Nr. 102, poz. 720):

a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.

b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Handel detaliczny win i wódek bez wyszynku (art. 76, p. 1 „a" oraz art. 79 powoł. Ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Handel detaliczny win i wyrobów kolonjalnych ze sprzedażą wszelkich napojów alkoholowych (bez wyszynku), (art. 76, p. 1 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Handel detaliczny piwa (bez wyszynku) (art. 76, p. 1 „c" i art. 79 powoł. ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Jadłodajnie wszelkiego rodzaju połączone z wyszynkiem napojów alkoholowych (art. 76, p. 2 „a" oraz art. 79 powoł. ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Urządzenie bufetu stałego (art. 76, p. 2 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Urządzenie bufetu jednodniowego (art. 76, p. 2 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy) — podanie . . . . 3 zł.

Winiarnie i piwiarnie (art. 76, p. 2 „c" oraz art. 79 powoł. ustawy):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Zezwolenie na sprzedaż w browarze piwa obcego (art. 26 ustawy z dn. 12 czerwca 1924 roku Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635 i § 71 rozp. z dn. 25 sierpnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 580):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Hurtowa sprzedaż piwa (art. 75 i 79 ustawy o monopolu spirytusowym):
a) podanie o zezwolenie . . . . . . 10 zł.
b) zezwolenie . . . . 20 zł.

Zgłoszenie sprzedaży piwa niskoprocentowego:
a) pierwsze zgłoszenie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej . . . . 10 zł.
b) pierwsze zgłoszenie poza obszarem b. dzielnicy rosyjskiej oraz dalsze zgłoszenia na całym obszarze państwa . . . . wolne

Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 91 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. P. Nr. 31, poz. 218). . . wolna

---

WYROK W SPRAWIE O SACHARYNĘ.

Jak w Belgji władze walczą z używaniem sacharyny do piwa świadczy wyrok sądowy, jaki zapadł w belgijskim trybunale sądowym.

Urzędnicy akcyzowi stwierdzili, że w jednej z kawiarni położonych przy placu Świętego Krzyża sprzedaje się piwo zafałszowane sacharyną.

Do odpowiedzialności pociągnięto dostawcę niejakiego Céline Kint, który eksploatował browar. Za fałszowanie piwa sacharyną został on skazany na 8 dni więzienia i 1000 fr. grzywny. Niezależnie od tego trybunał sądowy zamknął wspomniany browar na przeciąg jednego miesiąca.

Właściciela kawiarni również pociągnięto do odpowiedzialności został jednak przez sąd uniewinniony.

Notatkę powyższą czerpiemy z „Dernière Heure" z dnia 16 września.

Naturalnie, że przy takich sankcjach karnych można ukrócić fałszerstwo, gdyż zyski napewno nie pokryją strat, jakie powoduje kara. Znikome grzywny nie uwolnią nigdy naszego przemysłu od szkodników fałszujących piwo.

WIEDZIAŁ CO POWIEDZIAŁ.

Wychodzi w Warszawie „Informator Kupna — Sprzedaży" tygodnik poświęcony wyłącznie ogłoszeniom i pośredniczący we wszelkiego rodzaju tranzakcjach handlowych. Zupełnie niespodziewanie w Nr. 22, str. 15, w rubryce „Różne wiadomości" napotyka-

my artykuł pod tytułem „Zabójcze skutki alkoholu", w którym autor, między innemi, twierdzi, że: „Osoby pracujące w gorzelniach, browarach, restauracjach i szynkach, żyją o wiele krócej od innych". Informator kupna i sprzedaży informuje zatem również i o długowieczności pracowników, zatrudnionych w rozmaitych przedsiębiorstwach. Przypuszczamy, że twierdzenie, jakoby pracownicy browarów żyli krócej od innych, oparte jest na jakichś poważnych badaniach, dotąd nam nieznanych i zadrośnie przemilczanych przez autora.

PRZEGLĄD PIŚMIENNICTWA OBCEGO.

Handbuch der Brauerei — u. Kellerei — Maschinenindustrie. Hrag. H. Schulze — Besse (312 S.) gr. 8° opr. Rm. 13.

Siegert E. Biersteuernovelle vom 10 August 1925 mit. Ausführungbestimmungen, Nebengesetzen und Erläuterungen „sowie der geltenden Fassung des Biersteuergesetzes" (63 S.) 8°. Rm. 2.20.

Bier und Bierbereitung bei den Völkern der Urzeit. 2. 1927. 4°. (Das Auftreten g. Hopfens bei d. Bierbereit. in d. Frühgeschichte d. Völker). (102 S). Rm. 6.50.

Hauser Konradin. Taylorisierte Buchhaltung in Brauerei - und Mälzerei - Betreiben. 1 Aufl. (31.4 S.) 8°. Rm. 2.50.

Olberg J. Moderne Braumethoden. Universalbuch. f. d. Brauerei u. Mälzerei, enth. alle Maischverfahren d. Gegenwart d. Beschreibg. von 56 Biersorten u. sonstige Winke u. Ratschläge. (IV.180 S.) 8°. Rm. 4.—, opr. 5.—.

Książki powyższe są do nabycia w księgarni: Trzaska, Ewert i Michalski, Warszawa, Hotel Europejski.

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Centralny Związek Polskiego Przemysłu Górnictwa Handlu i Finansów w celu zorjentowania się jaką część kapitału zakładowego Banku Polskiego, mają w swem posiadaniu członkowie zrzeszonych związków, zwrócił się do nas z prośbą o przeprowadzenie ankiety:: „Ile akcji Banku Polskiego mają browary i słodownie?"

Wiadomości te są niezbędne w celu zorjentowania się, co do liczebności głosów sfer gospodarczych na ogólnych Zebraniach Banku Polskiego.

Usilnie prosimy o nadsyłanie odpowiedzi do C. Z. P. P. i S., gdyż od ilości zadeklarowanych głosów uzależnia się rozpoczęcie na terenie Banku Polskiego szeregu pomyślnych dla przemysłu posunięć.

CENY JĘCZMIENIA.

Warszawa.	26/X. 42 — 43 zł.
	28/X. 41.50 zł.
	29/X. 43 — 43.50 zł.
Bydgoszcz.	31/X. 40 — 42 zł.
Katowice.	26/X. 48 — 50 zł.
	27/X. 48 — 50 zł.
	28/X. 48 — 50 zł.
Kraków.	31/X. 49 — 51 zł.
Lwów.	28/X. 40 — 41 zł.
	29/X. 41 — 42 zł.
Poznań.	26/X. 40 — 42 zł.
	28/X. 40 — 42 zł.
	29/X. 40 — 43 zł.
	31/X. 40 — 43 zł.
Wilno.	28/X. 50 — 52 zł.
Gdańsk.	27/X. 11.75 — 12.25 flh.
Berlin.	26/X. 220 — 267 mk. n
	27/X 220 — 267 „
	28/X. 220 — 267 „
	29/X. 220 — 266 „
	31/X. 220 — 266 „
Hamburg.	26/X. 11.50 flh. Dun. Ros.
	27/X. 11.50 flh. Dun. Ros.
	27/X. 11.45 flh. La Plata
	28/X. 11.45 flh. Dun. Ros.
	28/X. 11.25 flh. La Plata
Chicago.	26/X. Malting 75 — 82 cts. za bushel
	27/X. Malting 73 — 81 cts. za bushel
	28/X. Malting 73 — 81 cts. za bushel
	29/X. Malting 73 — 80 cts. za bushel
	31/X. Malting 73 — 80 cts. za bushel
Nowy York.	25/X. Malting 91 cts. za bushel.
	26/X. Malting 91 cts. za bushel.
	27/X. Malting 91 cts. za bushel.
	28/X. Malting 91 cts. za bushel.
	29/X. Malting 90 cts. za bushel.
	31/X. Malting 90 cts. za bushel.

CENY CHMIELU.

Lwów 28/X. Sytuacja na rynku chmielu niezmieniona, przy tendencji nieco zwyżkowej. Sprzedano już około 85% zbiorów tegorocznych, z tego powodu lepsze gatunki są wyczerpane.

Praga 29/X. Na rynku chmielu w Saaz panuje duży popyt przy mocnej tendencji. Kupuje wyłącznie zagranica. Notowano chmiel 192 fr. 2.300 — 2.500 kor. za 50 kg. zależnie od gatunku.

Lublin 31/X. Polski rynek chmielu jako całkowicie zależny od zagranicznego — zawsze odzwierciadla tendencje i nastroje tamtejszych giełd wobec tego tendencja na chmiele jest niejednolita; notowano za 50 kg. w dol.; chmiel prima jest w poszukiwaniu po 50,— surowy osiarkowany 60 — 70, natomiast gatunki gorsze są w zaniedbaniu.

CENA OGŁOSZEŃ: 1 str. Zł. 150.—; 1/2 str. Zł. 80.—; 1/3 str. zł. 60—; 1/4 str. Zł. 45.— Zastrzega się zmianę cen ogłoszeń.

Redaktor: W. Adam. Wydawca: Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej

Drukarnia i Litografja p. f. „JAN COTTY“ w Warszawie, Kapucyńska 7.